

ความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
และรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากร
ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้และจากทุน

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ปรารถนาที่จะทำความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับ
ภาษีเก็บจากเงินได้และจากทุน

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1

ขอบข่ายส่วนบุคคล

ความตกลงนี้จะใช้บังคับแก่บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐ

ข้อ 2

ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

- ความตกลงนี้จะใช้บังคับแก่ภาษีเก็บจากเงินได้และจากทุนที่บังคับจัดเก็บในนามของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือ
ของส่วนราชการหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น โดยไม่คำนึงถึงวิธีการเรียกเก็บ
- ภาษีที่พึงเก็บที่บังคับจัดเก็บจากเงินได้ทั้งสิ้น จากทุนทั้งสิ้นหรือจากองค์ประกอบต่างๆ ของเงินได้หรือของทุน
รวมทั้งภาษีที่เก็บจากผลได้จากการจำหน่ายสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ ภาษีที่เก็บจากยอดเงินค่าจ้างหรือเงินเดือน
ซึ่งวิสาหกิจเป็นผู้จ่ายตลอดจนภาษีที่เก็บจากการเพิ่มค่าของทุน ให้ถือว่าเป็นภาษีเก็บจากเงินได้และจากทุน
- ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบันซึ่งความตกลงนี้จะใช้บังคับ โดยเฉพาะได้แก่

(ก) ในกรณีของประเทศอินโดนีเซีย

- ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (Pajak Pendapatan)
- ภาษีบริษัท (Pajak Perseroan)
- ภาษีเก็บจากดอกเบี๋ย เงินปันผล และค่าสิทธิ (Pajak atas Bunga Dividen and Royalty)

(4) ภาษีมูลค่าสุทธิของทรัพย์สิน (Pajak Kekayaan)

(ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า "ภาษีอินโดนีเซีย")

(๗) ในกรณีของประเทศไทย

(1) ภาษีเงินได้

(2) ภาษีเงินได้จากปิโตรเลียม

(3) ภาษีบำรุงท้องที่

(ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า "ภาษีไทย")

4. ความตกลงนี้จะใช้บังคับแก่ภาษีใดๆ ที่เหมือนกันหรือมีสาระสำคัญคล้ายคลึงกัน ซึ่งบังคับจัดเก็บเพิ่มเติมหรือแทนที่ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบัน หลังจากวันที่ลงนามในความตกลงนี้แล้ว เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ จะแจ้งแก่กันและกันให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใดๆ ซึ่งได้มีขึ้นในกฎหมายภาษีอากรของแต่ละรัฐ

ข้อ 3

บทนิยามทั่วไป

1. ในความตกลงนี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

(ก) คำว่า "ประเทศอินโดนีเซีย" รวมถึงอาณาเขตของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายของตนและส่วนต่างๆ ของไหล่ทวีปและทะเลที่ประชิด ซึ่งสาธารณรัฐอินโดนีเซียมีอำนาจอธิปไตย สิทธิแห่งอธิปไตย หรือสิทธิอื่นๆ ตามกฎหมายระหว่างประเทศเหนือดินแดนเหล่านี้

(ข) คำว่า "ประเทศไทย" หมายถึง ราชอาณาจักรไทย และรวมถึงพื้นที่ใดซึ่งประชิดกับน่านน้ำอาณาเขตของราชอาณาจักรไทย ซึ่งตามกฎหมายไทยและตามกฎหมายระหว่างประเทศได้กำหนดหรืออาจกำหนดในภายหลังให้เป็นพื้นที่ซึ่งราชอาณาจักรไทยอาจใช้สิทธิภายในพื้นที่นั้นๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับพื้นดินท้องทะเลและได้พื้นดินท้องทะเล และทรัพยากรธรรมชาติของพื้นดินท้องทะเลและได้พื้นดินท้องทะเล

(ค) คำว่า "รัฐผู้ทำสัญญาหนึ่ง" และ "รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายถึงประเทศอินโดนีเซียหรือประเทศไทย แล้วแต่บริบทจะกำหนด

(ง) คำว่า "บุคคล" รวมถึงบุคคลธรรมดา บริษัท และคณะบุคคลอื่นใดซึ่งถือว่าเป็นหน่วยหนึ่งเพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษี

(จ) คำว่า "บริษัท" หมายถึง นิติบุคคลใดหรือหน่วยใดซึ่งถือว่าเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายภาษีอากรของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ

(ฉ) คำว่า "คนชาติ" หมายถึง

(1) บุคคลธรรมดาใดที่มีสัญชาติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง

(2) นิติบุคคล ห้างหุ้นส่วน สมาคมใด และหน่วยอื่นใดที่ได้รับสถานภาพของคนเช่นนั้นตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง

(ช) คำว่า "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" และ "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายถึง วิสาหกิจที่ดำเนินการ โดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งและวิสาหกิจที่ดำเนินการ โดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งตามลำดับ

(ซ) คำว่า "ภาษี" หมายถึง ภาษีอิน โดนิเซียหรือภาษีไทย แล้วแต่บริษัทจะกำหนด

(ฅ) คำว่า "การจราจรระหว่างประเทศ" หมายถึง การขนส่งใดๆ ทางเรือหรือทางอากาศยานซึ่งดำเนินการโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ยกเว้นกรณีที่มีการดำเนินการเดินเรือหรืออากาศยานระหว่างสถานที่ต่างๆ ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเท่านั้น

(ญ) คำว่า "เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" หมายถึง

(1) ในกรณีของประเทศอิน โดนิเซีย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือผู้แทนของตนที่ได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้อง

(2) ในกรณีของประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือผู้แทนของตนที่ได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้อง

2. ในการนำบทบัญญัติของความตกลงนี้มาใช้บังคับ โดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งคำใดที่มีได้พยายามไว้ในความตกลง จะมีความหมายตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญานั้นเกี่ยวกับภาษีซึ่งอยู่ในบังคับของความตกลงนี้

ข้อ 4

ผู้มีถิ่นที่อยู่

1. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้ คำว่า "ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" หมายถึง บุคคลใดซึ่งตามกฎหมายของรัฐนั้นต้องเสียภาษีให้รัฐนั้น โดยเหตุผลแห่งการมีภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ สถานจดทะเบียนบริษัท หรือโดยเกณฑ์

อื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันแต่ค่านี้ไม่รวมถึงบุคคลใดซึ่งต้องเสียภาษีในรัฐนั้นในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้จากแหล่งในรัฐนั้นหรือจากทุนที่มีอยู่ในรัฐนั้นเท่านั้น

2. โดยเหตุผลแห่งบทบัญญัติของวรรค 1 บุคคลธรรมดาใดเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ จะวินิจฉัยสถานภาพของบุคคลนั้นดังต่อไปนี้

(ก) จะถือว่าบุคคลธรรมดาผู้มีที่อยู่ถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาใดเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น ถ้าบุคคลธรรมดาที่มีอยู่ถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ จะถือว่าบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งตนมีความสัมพันธ์ทางส่วนตัวและทางเศรษฐกิจใกล้ชิดกว่า (ศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญ)

(ข) ถ้าไม่อาจกำหนดรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งเป็นที่ตั้งศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญของบุคคลธรรมดาได้หรือถ้าบุคคลธรรมดานั้นไม่มีที่อยู่ถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐใดจะถือว่าบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาที่ตนมีที่อยู่เป็นปกติวิสัย

(ค) ถ้าบุคคลธรรมดาที่มีอยู่เป็นปกติวิสัยในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐหรือไม่มีอยู่เลยในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองจะถือว่าบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาที่ตนเป็นคนชาติ

(ง) ถ้าบุคคลธรรมดาเป็นคนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ หรือมิได้เป็นคนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะแก้ปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน

3. โดยเหตุผลแห่งบทบัญญัติของวรรค 1 บริษัทใดเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐทั้งสองรัฐจะถือว่าบริษัทนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐซึ่งบริษัทเป็นคนชาติ ถ้าบริษัทตามเกณฑ์นี้ยังคงเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐทั้งสองรัฐ ในกรณีนั้นเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะแก้ปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน

ข้อ 5

สถานประกอบการถาวร

1. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" หมายถึง สถานธุรกิจประจำซึ่งวิสาหกิจใช้ประกอบธุรกิจทั้งหมดหรือแต่บางส่วน

2. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" โดยเฉพาะรวมถึง

(ก) สถานจัดการ

(ข) สาขา

(ค) สำนักงาน

(ง) โรงงาน

(จ) โรงช่าง

(ฉ) คลังสินค้า

(ช) เหมืองแร่ บ่อน้ำมันหรือบ่อก๊าซ เหมืองหิน หรือสถานที่อื่นใดที่มีการขุดทรัพยากรธรรมชาติ

(ซ) ที่ทำการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ หรือไร่นา

(ฅ) ที่ตั้งอาคาร โครงการก่อสร้าง โครงการติดตั้ง หรือโครงการประกอบหรือกิจกรรมตรวจควบคุมเกี่ยวกับโครงการ ในกรณีที่ตั้งโครงการหรือกิจกรรมดังกล่าวดำเนินติดต่อกันเป็นระยะเวลาเกินกว่าหกเดือน

(ญ) การจัดให้มีการบริการรวมถึงบริการให้คำปรึกษาโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใดโดยผ่านทางลูกจ้างหรือบุคคลากรอื่น ในกรณีที่กิจกรรมในลักษณะนั้นดำเนินติดต่อกัน (สำหรับโครงการเดียวกันหรือโครงการที่เกี่ยวข้อง) ภายในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเป็นระยะเวลาเดียวหรือหลายระยะรวมกันเกินกว่า 183 วัน

3. บุคคล (ยกเว้นนายหน้า ตัวแทนการค้าทั่วไปหรือตัวแทนอื่นใดที่มีสถานภาพเป็นอิสระ ซึ่งอยู่ในบังคับของวรรค 6) ซึ่งกระทำการในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งในนามของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะถือว่าเป็นสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญารัฐแรกถ้า

(ก) บุคคลนั้นมีและใช้อย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐผู้ทำสัญญารัฐแรกซึ่งอำนาจในการเจรจาและการทำสัญญาเพื่อหรือในนามของวิสาหกิจนั้น เว้นไว้แต่ว่ากิจกรรมต่างๆ ของบุคคลนั้นจำกัดอยู่แต่การซื้อของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจนั้น หรือ

(ข) บุคคลนั้นได้เก็บรักษาอย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐผู้ทำสัญญารัฐแรกซึ่งมูลภัณฑ์ของหรือสินค้าที่เป็นของวิสาหกิจนั้น และส่งมอบของหรือสินค้าจากมูลภัณฑ์นั้นเพื่อหรือในนามของวิสาหกิจนั้นอยู่เป็นประจำ หรือ

(ค) บุคคลนั้นได้คำสั่งซื้อทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดอย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐผู้ทำสัญญารัฐแรกเพื่อวิสาหกิจนั้นเองหรือเพื่อวิสาหกิจนั้นและวิสาหกิจอื่นๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้น หรือมีผลประโยชน์ควบคุมอยู่ในวิสาหกิจนั้น

4. แม้จะมีบทบัญญัติในวรรคก่อนๆ ของข้อนี้ จะถือว่าวิสาหกิจที่ประกอบกิจกรรมรับประกันภัยของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง มีสถานประกอบการถาวรในรัฐอีกรัฐหนึ่ง ถ้าวิสาหกิจนั้นเรียกเก็บเบี้ยประกันในอาณาเขตของรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือรับประกันภัยภายในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยผ่านทางลูกจ้างหรือผ่านทางตัวแทนซึ่งมิได้เป็นตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระตามความหมายในวรรค 6 ของข้อนี้ เว้นแต่ในกรณีของการรับประกันภัยต่อ

5. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" จะถือว่าไม่รวมถึง

(ก) การใช้เครื่องอำนวยความสะดวกเพื่อความมุ่งประสงค์แต่อย่างเดียวในการเก็บรักษาหรือจัดแสดงของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น

(ข) การชำระรักษาสถานธุรกิจประจำไว้เพื่อความมุ่งประสงค์แต่อย่างเดียวในการซื้อของหรือสินค้าหรือเพื่อรวบรวมข้อสนเทศสำหรับวิสาหกิจนั้น

(ค) การชำระรักษาสถานธุรกิจประจำไว้เพื่อความมุ่งประสงค์แต่อย่างเดียวในการโฆษณา เพื่อการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ หรือเพื่อกิจกรรมต่างๆ ที่คล้ายคลึงกันซึ่งมีลักษณะช่วยเหลือ สำหรับวิสาหกิจนั้น

(ง) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้นเพื่อความมุ่งประสงค์แต่อย่างเดียวในการเก็บรักษาหรือจัดแสดง

(จ) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้นเพื่อความมุ่งประสงค์แต่อย่างเดียวให้วิสาหกิจอื่นใช้ในการแปรสภาพ

6. นายหน้า ตัวแทนการค้าทั่วไป หรือตัวแทนอื่นใดที่มีสถานภาพเป็นอิสระซึ่งเพียงแต่กระทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่างวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งกับลูกค้าในความคาดหวังในรัฐอีกรัฐหนึ่ง จะไม่ถือว่าเป็นสถานประกอบการถาวรในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น อย่างไรก็ตาม แม้กิจกรรมของตัวแทนดังกล่าวอุทิศให้กับธุรกิจของวิสาหกิจนั้นทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดหรือเพื่อวิสาหกิจนั้นและวิสาหกิจอื่นๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้น หรือมีผลประโยชน์ควบคุมอยู่ในวิสาหกิจนั้น จะไม่ถือว่าเป็นตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระตามความหมายของวรรคนี้

7. ข้อเท็จจริงที่ว่าบริษัทหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งควบคุมหรืออยู่ในความควบคุมของบริษัท ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือซึ่งประกอบธุรกิจของรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น (ไม่ว่าจะผ่านสถานประกอบการถาวรหรือไม่ก็ตาม) จะไม่เป็นเหตุให้บริษัทหนึ่งบริษัทใดเป็นสถานประกอบการถาวรของบริษัทอีกบริษัทหนึ่ง

ข้อ 6

เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

1. เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ รวมถึงเงินได้จากการเกษตรหรือการป่าไม้ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่

2. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้ คำว่า "อสังหาริมทรัพย์" จะนิยามตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ คำนี้ไม่ว่าในกรณีใดจะรวมถึงทรัพย์สินอันเป็นอุปกรณ์ของอสังหาริมทรัพย์ ปศุสัตว์ และเครื่องมือที่ใช้ในการเกษตรและการป่าไม้ สิทธิที่อยู่ในบังคับของบทบัญญัติของกฎหมายทั่วไปว่าด้วยทรัพย์สินที่เป็นที่ดิน สิทธิเก็บกินในอสังหาริมทรัพย์ และสิทธิต่างๆ ที่จะได้รับชำระตามจำนวนที่เปลี่ยนแปลงได้หรือจำนวนตายตัวเป็นค่าตอบแทนจากการทำงาน หรือจากสิทธิในการทำงานในชุมแร่ และทรัพยากรอื่นๆ ส่วนเรือเดินทะเล เรือและอากาศยาน จะไม่ถือว่าเป็นอสังหาริมทรัพย์

3. บทบัญญัติในวรรค 1 จะใช้บังคับกับเงินได้ที่ได้รับจากการใช้โดยตรง การให้เช่าหรือการซื้อสังหาริมทรัพย์ในรูปอื่น

4. บทบัญญัติในวรรค 1 และ 3 จะใช้บังคับกับเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ของวิสาหกิจและกับเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ซึ่งใช้ในการประกอบบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระด้วย

ข้อ 7

กำไรจากธุรกิจ

1. เงินได้หรือกำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจะเก็บภาษีได้ในรัฐนั้นเท่านั้น เว้นแต่วิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งโดยผ่านทางสถานประกอบการถาวรซึ่งตั้งอยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจดังกล่าวข้างต้น เงินได้หรือกำไรของวิสาหกิจอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งแต่ต้องเก็บจากกำไรเพียงเท่าที่ถือว่าเป็นของ (ก) สถานประกอบการถาวรนั้น (ข) การขายของหรือสินค้าในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นอันมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายคลึงกับของหรือสินค้าที่ขายโดยผ่านทางสถานประกอบการถาวรนั้นหรือ (ค) กิจกรรมธุรกิจอื่นๆ ที่ประกอบการในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นอันมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายคลึงกับการประกอบธุรกิจที่บังเกิดผลโดยผ่านทางสถานประกอบการถาวรนั้นเท่านั้น

2. ในกรณีที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งโดยผ่านทางสถานประกอบการถาวรซึ่งตั้งอยู่ในรัฐนั้น ในแต่ละรัฐผู้ทำสัญญาให้ถือว่าเงินได้หรือกำไรเป็นของสถานประกอบการถาวรนั้นในส่วนที่พึงหวังไว้ว่าสถานประกอบการถาวรนั้นจะได้รับเสมือนหนึ่งว่าสถานประกอบการถาวรนั้นเป็นวิสาหกิจที่แยกกันและอยู่ต่างหากซึ่งประกอบกิจกรรมเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันภายใต้ภาวะเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน และมีความสัมพันธ์เป็นอิสระโดยสิ้นเชิงกับวิสาหกิจซึ่งตนเป็นสถานประกอบการถาวรของวิสาหกิจนั้น

3. ในการกำหนดกำไรของสถานประกอบการถาวร จะยอมให้หักค่าใช้จ่ายซึ่งมีขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของสถานประกอบการถาวรนั้น รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารและการจัดการทั่วไป ไม่ว่าจะมีขึ้นในรัฐที่สถานประกอบการถาวรนั้นตั้งอยู่หรือที่อื่น

4. หากเป็นประเพณีในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งที่จะกำหนดกำไรอันเป็นของสถานประกอบการถาวร โดยอาศัยมูลฐานอัตราส่วนร้อยละตามสมควรของยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายของวิสาหกิจ หรือโดยอาศัยมูลฐานการปันผลกำไรทั้งสิ้นของวิสาหกิจให้แก่ส่วนต่างๆ ของวิสาหกิจ ไม่มีข้อความใดในวรรค 2 จะตัดหนทางรัฐผู้ทำสัญญานั้นในการกำหนดผลกำไรเพื่อเสียภาษีโดยวิธีดังกล่าว อย่างไรก็ตามวิธีที่กำหนดนั้นจะต้องเป็นวิธีที่มีผลตามหลักการต่างๆ ซึ่งกำหนดไว้ในข้อนี้

5. มิให้ถือว่าเงินได้หรือกำไรใดๆ เป็นของสถานประกอบการถาวร โดยเหตุผลเพียงว่าสถานประกอบการถาวรนั้นชื่อของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจ

6. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งวรรคก่อนๆ กำไรที่จะถือว่าเป็นของสถานประกอบการถาวรจะวินิจฉัยตามวิธีเดียวกันปีต่อปี เว้นแต่จะมีเหตุผลอันสมควรและเพียงพอที่จะใช้วิธีอื่น

7. ในกรณีที่เงินได้หรือกำไรรวมรายการเงินได้ซึ่งบัญญัติไว้ต่างหากในข้ออื่นๆ ของความตกลงนี้ ในกรณีนั้นบทบัญญัติต่างๆ ของข้ออื่นๆ นั้นย่อมไม่ถูกกระทบกระเทือนโดยบทบัญญัติของข้อนี้

ข้อ 8

การขนส่งทางเรือและทางอากาศ

1. เงินได้ที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการดำเนินการเดินอากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศ ย่อมเสียภาษีในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นเท่านั้น
2. เงินได้ที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการดำเนินการเดินเรือในการจราจรระหว่างประเทศ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง แต่จะลดภาษีที่บังคับจัดเก็บในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นลงเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ 50 ของภาษี
3. บทบัญญัติในวรรค 1 และ 2 จะใช้บังคับด้วยเช่นเดียวกันในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้ที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มชนิดใดๆ ผ่านทางวิสาหกิจต่างๆ ซึ่งดำเนินการขนส่งทางเรือหรือทางอากาศ

ข้อ 9

วิสาหกิจในเครือเดียวกัน

ในกรณีที่

(ก) วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ ควบคุม หรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือ

(ข) กลุ่มบุคคลเดียวกันเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ ควบคุม หรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งและวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และในกรณีหนึ่งกรณีใดได้มีการวางหรือตั้งบังคับเงื่อนไขต่างๆ ระหว่างวิสาหกิจทั้งสองในด้านความสัมพันธ์ทางการพาณิชย์หรือการเงิน ซึ่งแตกต่างไปจากเงื่อนไขอันพึงมีระหว่างวิสาหกิจอิสระ ในกรณีนั้นถ้าใด ๆ ซึ่งควรจะมีแก่วิสาหกิจหนึ่งหากมิได้มีเงื่อนไขเหล่านั้นแต่มิได้มีขึ้น โดยเหตุแห่งเงื่อนไขเหล่านั้น แต่มิได้มีขึ้น โดยเหตุแห่งเงื่อนไขเหล่านั้น อาจรวมเข้าเป็นกำไรของวิสาหกิจนั้นและเก็บภาษีได้ตามนั้น

ข้อ 10

เงินปันผล

1. เงินปันผลที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจ่ายแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

2. อย่างไรก็ตาม

(ก) ในกรณีของประเทศอินโดนีเซีย

เงินปันผลเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในประเทศอินโดนีเซียที่ซึ่งบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่และเป็นไปตามกฎหมายของประเทศอินโดนีเซีย แต่ภาษีที่เก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ 15 ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น

(ข) ในกรณีของประเทศไทย

เงินปันผลเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในประเทศไทย ที่ซึ่งบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่และเป็นไปตามกฎหมายของประเทศไทย แต่ถ้าผู้รับเงินปันผลเป็นบริษัทอินโดนีเซีย ไม่รวมหักหุ้นส่วนซึ่งถือหุ้น โดยตรงอยู่อย่างน้อยที่สุดร้อยละ 25 ของทุนของบริษัทไทยผู้จ่ายเงินปันผล ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน

(1) ร้อยละ 15 ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น ถ้าบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลดำเนินกิจการอุตสาหกรรม

(2) ร้อยละ 25 ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้นในกรณีอื่นๆ

วรรคนี้จะไม่กระทบกระเทือนการเก็บภาษีจากบริษัทในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกำไรซึ่งใช้จ่ายเป็นเงินปันผล

3. คำว่า "เงินปันผล" ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึง เงินได้จากหุ้น หุ้นเหมืองแร่ หุ้นของผู้ก่อตั้ง หรือสิทธิอื่นๆ (ซึ่งมิใช่สิทธิเรียกร้องหนี้) อันมีส่วนร่วมอยู่ในผลกำไร และเงินได้จากสิทธิอื่นๆ ในบริษัทซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของการจัดเก็บภาษีเช่นเดียวกับเงินได้จากหุ้นตามกฎหมายของรัฐซึ่งบริษัทผู้ทำการแบ่งสรรเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น

4. บทบัญญัติในวรรค 1 และ 2 จะไม่ใช่บังคับ ถ้าผู้รับเงินปันผลซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่บริษัทผู้จ่ายเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น โดยผ่านทางสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นหรือประกอบบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระจากฐานประกอบการประจำซึ่งตั้งอยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น และการถือหุ้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงินปันผลที่ใช้จ่ายนั้นเกี่ยวข้องกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำดังกล่าว ในกรณีดังกล่าวจะใช้บทบัญญัติของข้อ 7 หรือข้อ 14 บังคับแล้วแต่กรณี

5. ในกรณีที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับผลกำไรหรือเงินได้จากรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นอาจไม่บังคับจัดเก็บภาษีใดจากเงินปันผลที่บริษัทจ่ายให้แก่บุคคลที่มีได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น หรืออาจบังคับให้บริษัทนั้นต้องเสียภาษีจากกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรร แม้ว่าเงินปันผลที่จ่ายหรือกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรนั้นประกอบขึ้นด้วยกำไรหรือเงินได้ที่เกิดขึ้นในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนก็ตาม

6. แม้จะมีบทบัญญัติในวรรค 5 อยู่ในกรณีที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีสถานประกอบการถาวรอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น กำไรของสถานประกอบการถาวรนั้นอาจต้องเสียภาษีตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หลังจากที่ได้ถูกเรียกเก็บภาษีบริษัทแล้ว

1. ดอกเบี๋ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งและจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

2. อย่างไรก็ตาม

(ก) ในกรณีของประเทศอินโดนีเซีย

ดอกเบี๋ยดังกล่าวที่เกิดขึ้นในประเทศอินโดนีเซียอาจเก็บภาษีได้ในประเทศอินโดนีเซีย ตามกฎหมายของประเทศอินโดนีเซีย แต่ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ 15 ของจำนวนดอกเบี๋ยทั้งสิ้น

(ข) ในกรณีของประเทศไทย

ดอกเบี๋ยดังกล่าวที่เกิดขึ้นในประเทศไทยอาจเก็บภาษีได้ในประเทศไทย ตามกฎหมายของประเทศไทย แต่ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน

(1) ร้อยละ 10 ของจำนวนดอกเบี๋ยทั้งสิ้น ถ้าดอกเบี๋ยนั้นได้รับโดยสถาบันการเงินใดๆ (รวมทั้งบริษัทประกันภัย)

(2) ในกรณีอื่นๆ ทั้งปวง ร้อยละ 25 ของจำนวนดอกเบี๋ยทั้งสิ้น

3. แม้จะมีบทบัญญัติในวรรค 2 ของข้อนี้ ดอกเบี๋ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่รัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะได้รับยกเว้นภาษีในรัฐผู้ทำสัญญารัฐแรกที่กล่าวถึง

4. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งวรรค 3 ของข้อนี้ คำว่า "รัฐบาล"

(ก) ในกรณีของประเทศอินโดนีเซีย

หมายถึง รัฐบาลแห่งประเทศอินโดนีเซีย และจะรวมถึง

(1) ธนาคารแห่งประเทศอินโดนีเซีย และ

(2) สถาบันต่างๆ ซึ่งทุนของสถาบันนั้นเป็นของรัฐบาลแห่งประเทศอินโดนีเซีย หรือขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นทั้งหมดตามที่อาจตกลงกันเป็นคราวๆ ไป ระหว่างรัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ

(ข) ในกรณีของประเทศไทย

หมายถึง รัฐบาลในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแห่งประเทศไทย และจะรวมถึง

(1) ธนาคารแห่งประเทศไทย และ

(2) สถาบันต่างๆ ซึ่งทุนของสถาบันนั้นเป็นของรัฐบาลในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแห่ง ประเทศไทย หรือขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นทั้งหมดตามที่อาจตกลงกันเป็นคราวๆ ไป ระหว่างรัฐบาลของรัฐผู้ทำ สัญญาทั้งสองรัฐ

5. ดอกเบี้ยจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเมื่อผู้จ่ายเป็นรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นเอง ส่วนราชการ องค์การ บริหารส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่บุคคลที่จ่ายดอกเบี้ย ไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่น ที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง อันก่อให้เกิดหนี้ที่ต้องจ่ายดอกเบี้ยขึ้น และดอกเบี้ยนั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำ นั้น ในกรณีนั้นดอกเบี้ยเช่นว่านั้นจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาที่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำ นั้นตั้งอยู่

6. โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์เป็นพิเศษระหว่างผู้จ่ายกับผู้รับ หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น ในกรณี ที่จำนวนเงินของดอกเบี้ยที่จ่ายให้กันนั้น เมื่อคำนึงถึงสิทธิเรียกร้องหนี้อันเป็นมูลเหตุแห่งการจ่ายดอกเบี้ยแล้ว มีจำนวน เกินกว่าจำนวนเงินซึ่งควรจะได้ตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับผู้รับหากไม่มีความสัมพันธ์เป็นพิเศษเช่นว่านั้น บทบัญญัติของข้อ นี้จะใช้บังคับกับเงินจำนวนหลังเท่านั้น ในกรณีนั้นส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นจะยังคงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำ สัญญาแต่ละรัฐ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งความตกลงด้วยตามควร

ข้อ 12

คำสิทธิ

1. คำสิทธิที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งและจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ใน รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

2. อย่างไรก็ตาม คำสิทธิเช่นว่านั้นอาจเป็นภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งคำสิทธินั้นเกิดขึ้นด้วยและตามกฎหมายของ รัฐนั้น แต่ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน

(ก) ร้อยละ 10 ของจำนวนเงินที่ชำระดังกล่าวรวมทั้งสิ้น ถ้าเงินจำนวนดังกล่าว จ่ายเป็นค่าตอบแทนการใช้ หรือสิทธิในการใช้ลิขสิทธิ์ใดในงานวรรณกรรม ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์

(ข) ร้อยละ 15 ของจำนวนเงินที่ชำระดังกล่าวรวมทั้งสิ้น ถ้าเงินจำนวนจ่ายเป็นค่าตอบแทนการใช้ หรือสิทธิ ในการใช้สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า แบบหรือหุ่นจำลอง แผนผัง สูตรลับหรือกรรมวิธีลับใด หรือเพื่อสนเทศเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิทยาศาสตร์ หรือเพื่อการใช้หรือสิทธิในการใช้อุปกรณ์ทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิทยาศาสตร์ ภาพยนตร์ หรือเทปสำหรับโทรทัศน์หรือการกระจายเสียง

3. บทบัญญัติในวรรค 2 จะใช้บังคับด้วยเช่นเดียวกับผลได้จากการโอนสิทธิหรือทรัพย์สินใดที่ก่อให้เกิดคำสิทธิเช่น ว่านั้น ถ้าสิทธิหรือทรัพย์สินดังกล่าวโอน โดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐหนึ่งเพื่อการใช้โดยเฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และ เงินที่ชำระเกี่ยวกับสิทธิหรือทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นภาระแก่วิสาหกิจในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือแก่สถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

4. ค่าสิทธิจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ถ้าผู้จ่ายเป็นรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั่นเอง ส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งนั้น หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่บุคคลผู้จ่ายค่าสิทธิไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งอันเกี่ยวข้องกับพันธกรณีที่จะจ่ายค่าสิทธิที่เกิดขึ้น และค่าสิทธินั้นตกเป็นภาระเป็นแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้น ในกรณีนั้นจะถือว่าค่าสิทธิที่เกิดขึ้นในรัฐที่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้นตั้งอยู่

5. บทบัญญัติในวรรค 1, 2 และ 3 จะไม่ใช้บังคับ ถ้าผู้รับค่าสิทธิซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่ทำสิทธินั้นเกิดขึ้น โดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือประกอบบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น และสิทธิหรือทรัพย์สินในส่วนที่เกี่ยวกับค่าสิทธิที่จ่ายเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้น ในกรณีดังกล่าว จะใช้ข้อ 7 หรือ 14 บังคับ แล้วแต่กรณี

6. โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์เป็นพิเศษระหว่างผู้จ่ายกับผู้รับหรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น ในกรณีที่จำนวนค่าสิทธิที่ได้จ่ายเมื่อคำนึงถึงการใช้สิทธิหรือข้อสนเทศอันเป็นมูลเหตุแห่งการจ่ายแล้วมีจำนวนเกินกว่าจำนวนเงินซึ่งควรจะได้ตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับผู้รับหากไม่มีความสัมพันธ์เป็นพิเศษเช่นนั้น บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่ใช้บังคับกับเงินจำนวนหลังเท่านั้น ในกรณีนั้นส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นจะยังคงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งความตกลงนี้ด้วยตามควร

ข้อ 13

ผลได้จากทุน

1. ผลได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการโอนอสังหาริมทรัพย์ตามที่นิยามไว้ในวรรค 2 ของข้อ 6 อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่

2. ผลได้จากการโอนอสังหาริมทรัพย์อันประกอบเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินธุรกิจของสถานประกอบการถาวร ซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำเช่นนั้น (โดยลำพังหรือรวมกับวิสาหกิจทั้งหมด) อาจเก็บภาษีได้ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น อย่างไรก็ตาม ผลได้จากการโอนอสังหาริมทรัพย์ประเภทที่กล่าวถึงในวรรค 3 ของข้อ 23 จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาที่เก็บภาษีสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวได้เท่านั้นตามข้อดังกล่าว

3. ผลได้จากการโอนทรัพย์สินใดหรือสินทรัพย์ใด ยกเว้นผลได้ที่ระบุไว้ในวรรค 1 และ 2 ของข้อนี้ และวรรค 3 ของข้อ 12 จะเก็บภาษีได้แต่ในรัฐซึ่งผู้โอนเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้นเท่านั้น

ข้อ 14

บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

1. เงินได้ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับบริการวิชาชีพหรือกิจกรรมอื่นๆ ที่มีลักษณะเป็นอิสระ จะเก็บภาษีได้ในรัฐนั้นเท่านั้น เว้นแต่ว่ากิจกรรมดังกล่าวได้กระทำขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เงินได้ในส่วนที่เกี่ยวกับบริการวิชาชีพหรือกิจกรรมอิสระอื่นๆ ซึ่งได้ประกอบการภายในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐนั้น
2. แม้จะมีบทบัญญัติในวรรค 1 อยู่ เงินได้ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับบริการวิชาชีพหรือกิจกรรมอื่นๆ ที่มีลักษณะเป็นอิสระที่ประกอบการในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐแรกที่กล่าวถึง ถ้า
 - (ก) การอยู่ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งภายในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งมีระยะเวลาครบถ้วนแล้วไม่เกิน 183 วัน ในปฏิญญากรที่เกี่ยวข้อง และ
 - (ข) ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งไม่ได้มีฐานประกอบการประจำในรัฐอีกรัฐหนึ่งเป็นระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลาครบถ้วนแล้วเกิน 183 วัน ในปฏิญญากรดังกล่าว และ
 - (ค) เงินได้นั้นมิได้ตกเป็นภาระแก่วิสาหกิจ หรือแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำซึ่งตั้งอยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น
2. คำว่า "บริการวิชาชีพ" รวมถึงโดยเฉพาะ กิจกรรมอิสระด้านวิทยาศาสตร์ วรรณกรรม ศิลปะ การศึกษา หรือการสอน และกิจกรรมอิสระ ของแพทย์ ทัศนศาสตร์ วิศวกร สถาปนิก ทันตแพทย์ และนักบัญชี

ข้อ 15

บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ

1. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของข้อ 16, 17, 18, 19, 20 และ 21 เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกันซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการทำงานอย่างหนึ่งจะเก็บภาษีได้ในรัฐนั้นเท่านั้น เว้นไว้แต่ว่ามีการทำงานนั้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หากมีการทำงานเช่นนั้น ค่าตอบแทนเช่นที่ได้รับจากงานนั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น
2. แม้จะมีบทบัญญัติในวรรค 1 ของข้อนี้ ค่าตอบแทนซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการทำงานอย่างหนึ่งในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐแรกที่กล่าวถึงเท่านั้น ถ้า
 - (ก) ผู้รับอยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นเป็นระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะ รวมกันแล้วไม่เกิน 183 วัน ในปฏิญญากรที่เกี่ยวข้อง และ
 - (ข) ค่าตอบแทนนั้นจ่ายโดยหรือในนามของนายจ้างซึ่งมิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่ง และ
 - (ค) ค่าตอบแทนนั้นมิได้ตกเป็นภาระแก่หรือจ่ายในนามของสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำที่นายจ้างมีอยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่ง

3. แม้จะมีบทบัญญัติก่อนๆ ของข้อนี้อยู่ ค่าตอบแทนที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับส่วนที่เกี่ยวกับการทำงานในเรือหรืออากาศยานที่ปฏิบัติการอยู่ในการจราจรระหว่างประเทศ จะเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นเท่านั้น

ข้อ 16

คำป่วยการของกรรมการ

คำป่วยการของกรรมการและจำนวนเงินที่ชำระอันคล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับในฐานะที่เป็นสมาชิกผู้หนึ่งในคณะกรรมการของบริษัทหนึ่งซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ 17

นักแสดงและนักกีฬา

1. แม้จะมีบทบัญญัติของข้อ 14 และ 15 เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับในฐานะนักแสดง เช่น นักแสดงบนเวที ภาพยนตร์ วิทยู หรือโทรทัศน์ หรือนักดนตรี หรือในฐานะนักกีฬา จากกิจกรรมส่วนบุคคลของตนเช่นว่านั้นที่ได้กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น
2. ในกรณีที่เงินได้ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมส่วนบุคคลที่กล่าวถึงในวรรค 1 ไม่ได้มีขึ้นแก่นักแสดงหรือนักกีฬาเอง แต่ได้มีขึ้นกับบุคคลอื่นคนหนึ่ง เงินได้นั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่กิจกรรมของนักแสดงหรือนักกีฬาได้มีขึ้นในรัฐนั้น แม้จะมีบทบัญญัติของข้อ 7, 14 และ 15
3. บทบัญญัติในวรรค 1 และ 2 จะไม่ใช่บังคับกับ

(ก) เงินได้ที่นักแสดงหรือนักกีฬาได้รับจากกิจกรรมที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หากการมาเยือนรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งนั้นได้รับการอุดหนุนที่สำคัญจากเงินทุนสาธารณะของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือจากเงินทุนสาธารณะของส่วนราชการ องค์กรการบริหารส่วนท้องถิ่นใด หรือองค์กรตามกฎหมายในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

(ข) เงินได้ที่องค์กรที่ไม่แสวงหากำไรของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้รับในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมดังกล่าว โดยมีเงื่อนไขว่าองค์กรดังกล่าวได้รับการอุดหนุนที่สำคัญจากเงินทุนสาธารณะของรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือจากเงินทุนสาธารณะของส่วนราชการ องค์กรการบริหารส่วนท้องถิ่นใด หรือองค์กรตามกฎหมายในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ 18

เงินบำนาญ

1. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของข้อ 19 เงินได้ในลักษณะของเงินบำนาญหรือค่าตอบแทนอื่นสำหรับการทำงานในอดีตซึ่งเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐแรกที่กล่าวถึง
2. เงินได้ในลักษณะของเงินบำนาญหรือค่าตอบแทนอื่นสำหรับการทำงานในอดีต จะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ถ้าผู้จ่ายเป็นรัฐนั้นเอง ส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่บุคคลที่จ่ายเงินได้ดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวรอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และเงินได้ดังกล่าวได้หักออกจากกำไรซึ่งถือได้ว่าเป็นของสถานประกอบการถาวรนั้นในกรณีนั้นจะถือว่าเงินได้นั้นเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาที่สถานประกอบการถาวรตั้งอยู่

ข้อ 19

งานรัฐบาล

1. ค่าตอบแทนรวมทั้งเงินบำนาญที่รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หรือส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในรัฐนั้นจ่ายให้แก่บุคคลธรรมดาใดในส่วนที่เกี่ยวกับการให้บริการแก่รัฐนั้น หรือส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในรัฐนั้น จะเก็บภาษีได้ในรัฐนั้นเท่านั้น อย่างไรก็ตาม หากผู้รับค่าตอบแทนดังกล่าวมิได้เป็นคนชาติของรัฐนั้นหรือมิได้อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเพื่อความมุ่งประสงค์ในเรื่องการปฏิบัติงานในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นอย่างเดียว ค่าตอบแทนดังกล่าวอาจเก็บภาษีได้ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น
2. บทบัญญัติในวรรค 1 จะไม่ใช่บังคับกับค่าตอบแทนรวมทั้งเงินบำนาญ ในส่วนที่เกี่ยวกับการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับการค้าหรือธุรกิจใดที่ดำเนินการโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือส่วนราชการหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในรัฐนั้น

ข้อ 20

นักศึกษา

ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งซึ่งไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเป็นการชั่วคราว เพียงเฉพาะ

(ก) ในฐานะนักศึกษาในมหาวิทยาลัย วิทยาลัย หรือ โรงเรียนในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

(ข) ในฐานะผู้ฝึกงานด้านธุรกิจหรือด้านวิชาชีพ หรือ

(ค) ในฐานะผู้รับทุน เงินอุดหนุน หรือรางวัล เพื่อความมุ่งประสงค์ในประการสำคัญเกี่ยวกับการศึกษาหรือการวิจัยจากองค์การทางศาสนา การกุศล วิทยาศาสตร์ หรือการศึกษา จะไม่ถูกเก็บภาษีในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินและประโยชน์ที่ได้รับเพื่อความมุ่งประสงค์ในการครองชีพ การศึกษา หรือการฝึกอบรม หรือในส่วนที่เกี่ยวกับทุนการศึกษาหรือทุน ความเดียวกันนี้จะใช้บังคับกับจำนวนเงินใดที่เป็นค่าตอบแทนสำหรับบริการที่ให้ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยมีเงื่อนไขว่า บริการดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือการฝึกอบรมของบุคคลนั้น หรือจำเป็นเพื่อความมุ่งประสงค์ใน

การครองชีพของบุคคลนั้น อย่างไรก็ตาม ข้อนี้จะไม่ใช้บังคับกับกรณีที่การศึกษาหรือการฝึกฝนมีลักษณะเป็นรองในส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่ให้อำนาจก่อให้เกิดค่าตอบแทนดังกล่าว

ข้อ 21

ศาสตราจารย์ ครู และนักวิจัย

โดยคำเชิญของมหาวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันการวิจัยทางวิทยาศาสตร์อื่นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหนึ่งซึ่งมาเยือนรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นเพื่อความมุ่งประสงค์ในการสอนหรือการวิจัยทางวิทยาศาสตร์แต่อย่างใดในสถาบันเช่นว่านั้นเป็นระยะเวลาไม่เกินสามปี จะไม่ถูกเก็บภาษีในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นในเรื่องค่าตอบแทนสำหรับการสอนหรือการวิจัยเช่นว่านั้น

ข้อ 22

เงินได้ซึ่งมิได้ระบุไว้ชัดเจน

บรรดารายการเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งมิได้ระบุไว้โดยชัดเจนในข้อต่างๆ ข้างต้นแห่งความตกลงนี้ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐที่เงินได้นั้นเกิดขึ้น

ข้อ 23

ทุน

1. ทุนที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ตามที่นิยามไว้ในวรรค 2 ของข้อ 6 อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่ทรัพย์สินดังกล่าวตั้งอยู่
2. ภายใต้อำนาจแห่งบทบัญญัติในวรรค 1 ทุนที่เป็นอสังหาริมทรัพย์อันประกอบเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินธุรกิจของสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำของวิสาหกิจหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้นตั้งอยู่
3. ทุนที่เป็นเรือและอากาศยานที่ดำเนินการโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งในการจราจรระหว่างประเทศและสินทรัพย์นอกเหนือไปจากอสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเดินเรือและอากาศยานดังกล่าวจะเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญานั้นเท่านั้น
4. องค์กรประกอบอื่นทั้งปวงของทุนของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะเก็บภาษีได้ในรัฐนั้นเท่านั้น

ข้อ 24

วิธียกเว้นภาษีและหักภาษีที่ได้ชำระแล้ว

1. ในกรณีที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้รับเงินได้หรือเป็นเจ้าของทุนที่อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งตามบทบัญญัติแห่งความตกลงนี้ รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะยกเว้นการเก็บภาษีจากเงินได้หรือจากทุนเช่นว่านั้นภายใต้

บังคับแห่งบทบัญญัติในวรรค 2 แต่ในการคำนวณภาษีเกี่ยวกับเงินได้หรือทุนส่วนที่เหลือของบุคคลนั้นอาจใช้อัตราภาษีอันจะพึงใช้ได้ถ้าเงินได้หรือทุนที่ได้รับยกเว้นนั้นไม่ได้รับยกเว้นดังกล่าว

2. ในกรณีที่ผู้มีถิ่นที่อยู่รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับเงินได้ที่อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งตามบทบัญญัติในวรรค 2 ของข้อ 5, 10, 11 และ 12 นั้น รัฐผู้ทำสัญญารัฐแรกที่กล่าวถึงจะขอมให้มีการหักภาษีเกี่ยวกับเงินได้ของบุคคลดังกล่าวในจำนวนเท่ากับภาษีที่ได้ชำระในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น อย่างไรก็ตาม การหักภาษีเช่นนั้นจะต้องไม่เกินจำนวนของภาษีดังกล่าวที่ได้คำนวณไว้ก่อนขอมให้มีการหักซึ่งเป็นจำนวนที่เหมาะสมกับเงินได้ซึ่งต้องเสียภาษีในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

3. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งวรรค 2 ของข้อนี้ คำว่า "ภาษีที่ชำระในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น" จะถือว่ารวมถึงจำนวนภาษีซึ่งควรจะได้ชำระไว้แล้วในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น ถ้าไม่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนตามกฎหมายส่งเสริมพิเศษที่บัญญัติไว้ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น ซึ่งมีผลบังคับใช้อยู่ในวันที่มีการลงนามความตกลงนี้ หรือซึ่งอาจนำมาใช้ภายหลังในการแก้ไขปรับปรุง หรือเพิ่มเติมกฎหมายที่มีอยู่

ข้อ 25

การไม่เลือกปฏิบัติ

1. คนชาติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจะไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งให้เสียภาษีอากรใด หรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดใดเกี่ยวกับการนั้นอันเป็นการนอกเหนือจากหรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษีอากรและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคนชาติของรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตามในสภาพการณ์เดียวกัน

2. ภาษีอากรที่เก็บจากสถานประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจะไม่เรียกเก็บในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นเกินกว่าภาษีอากรซึ่งเรียกเก็บจากวิสาหกิจของรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นที่ประกอบกิจกรรมอย่างเดียวกัน

3. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งคนเดียวหรือหลายคนเป็นเจ้าของหรือควบคุมทั้งหมดหรือแต่บางส่วนโดยตรงหรือโดยทางอ้อม จะไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญารัฐแรกที่กล่าวถึงให้เสียภาษีอากรใด หรือปฏิบัติตามข้อกำหนดใดเกี่ยวกับการนั้น อันเป็นการนอกเหนือจากหรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษีอากรและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องซึ่งวิสาหกิจต่างๆ อันอื่นที่คล้ายคลึงกันของรัฐผู้ทำสัญญารัฐแรกที่กล่าวถึงนั้นถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตาม

4. บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่แปลความเป็นการผูกพันรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งที่จะให้ค่าลดหย่อนส่วนบุคคลใดๆ การบรรเทาภาระ และการหักลดแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น เพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษีอากร เนื่องจากจากมีสถานะเป็นพลเมืองหรือตามความรับผิดชอบต่อครอบครัวซึ่งรัฐนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐของตน

5. ในข้อนี้ คำว่า "การเก็บภาษีอากร" หมายถึง ภาษีอากรซึ่งเป็นหัวข้อเรื่องของความตกลงนี้

ข้อ 26

วิธีดำเนินการเพื่อความตกลงร่วมกัน

1. ในกรณีที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งพิจารณาเห็นว่าการกระทำของรัฐผู้ทำสัญญารัฐเดียวหรือทั้งสองรัฐ มีผลหรือจะมีผลให้ตนต้องเสียภาษีอากร โดยไม่เป็นไปตามความตกลงนี้ ผู้นั้นอาจยื่นเรื่องราวของตนต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งตนมีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้นได้ แม้จะมีทางแก้ไขที่บัญญัติไว้ในกฎหมายแห่งชาติของรัฐเหล่านั้น
2. ถ้าข้อคัดค้านนั้นปรากฏแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจว่ามีเหตุผลสมควร และถ้าตนไม่สามารถหาทางแก้ไขที่เหมาะสมได้เอง เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะต้องพยายามแก้ไขกรณีนั้น โดยความตกลงร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเพื่อเว้นการเก็บภาษีอันไม่เป็นไปตามความตกลงนี้
3. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะต้องพยายามแก้ไขข้อยุ่งยากหรือข้อสงสัยใดที่เกิดขึ้น ในเรื่องการตีความหรือการนำความตกลงนี้มาใช้บังคับ โดยความตกลงร่วมกัน เจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจปรึกษาหารือกันเพื่อจัดการเก็บภาษีซ้อนในกรณีต่างๆ ที่มีได้บัญญัติไว้ในความตกลงนี้ด้วย
4. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐอาจติดต่อซึ่งกันและกันโดยตรงเพื่อความมุ่งประสงค์ให้มีความตกลงตามความหมายแห่งวรรคต่างๆ ก่อนนี้

ข้อ 27

การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

1. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะแลกเปลี่ยนข้อสนเทศเช่นที่จำเป็นแก่การปฏิบัติการตามบทบัญญัติแห่งความตกลงนี้ และแห่งกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐเกี่ยวกับภาษีอากรที่อยู่ในขอบข่ายแห่งความตกลงนี้เท่าที่การเก็บภาษีอากรตามกฎหมายนั้นเป็นไปตามความตกลงนี้ การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศนี้ไม่ถูกจำกัดโดยข้อ 1 ข้อสนเทศใดที่แลกเปลี่ยนกันนั้นจะถือว่าเป็นความลับและจะไม่เปิดเผยแก่บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ใดๆ นอกจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินรวมทั้งการวินิจฉัยของศาล หรือการเก็บภาษีอากรที่เป็นหัวข้อเรื่องของความตกลงนี้
2. ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม บทบัญญัติในวรรค 1 มิให้แปลความเป็นการตั้งข้อผูกพันบังคับรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใดให้
 - (ก) ปฏิบัติตามมาตรการทางการบริหารที่ขัดกับกฎหมายหรือวิธีปฏิบัติทางการบริหารของรัฐนั้น หรือของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
 - (ข) ให้รายละเอียดอันมีอาจจัดหาได้ตามกฎหมายหรือตามวิธีทางการบริหารตามปกติของรัฐนั้น หรือของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
 - (ค) ให้ข้อสนเทศซึ่งจะเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิชาชีพ หรือกรรมวิธีการค้า หรือข้อสนเทศ ซึ่งหากเปิดเผยจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน

3. การแลกเปลี่ยนข้อเสนอนี้ อาจแลกเปลี่ยนกันเป็นประจำหรือเมื่อมีการร้องขอในกรณีพิเศษอย่างหนึ่งอย่างใด เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐอาจตกลงกันเรื่องบัญชีรายชื่อของข้อเสนอนี้ซึ่งจะแลกเปลี่ยนกันเป็นประจำ

ข้อ 28

เอกสิทธิ์ทางการทูตและกงสุล

ไม่มีข้อความใดในความตกลงนี้จะกระทบกระเทือนเอกสิทธิ์ทางการราชการของเจ้าหน้าที่ทางการทูตหรือกงสุลตามหลักทั่วไปแห่งกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามบทบัญญัติแห่งความตกลงพิเศษต่างๆ

ข้อ 29

การเริ่มใช้บังคับ

1. ความตกลงนี้จะได้รับการสัตยาบันและจะได้นำการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกัน ณ กรุงจาการ์ตา โดยเร็วเท่าที่จะทำได้
2. ความตกลงนี้จะเริ่มใช้บังคับเมื่อครบสามสิบวันหลังจากวันที่มีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารและจะมีผลบังคับ
 - (ก) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้สำหรับเงินได้ในปฏิทินหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินซึ่งมีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกัน
 - (ข) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากทุนสำหรับการชำระภาษีที่ต้องกระทำในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินซึ่งมีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกัน

ข้อ 30

การสิ้นสุด

ความตกลงนี้จะคงใช้บังคับตลอดไป แต่รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใดอาจบอกเลิกความตกลงฉบับนี้ผ่านทางทูตด้วยการแจ้งการสิ้นสุดเป็นลายลักษณ์อักษรให้รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งทราบในหรือก่อนวันที่ 30 มิถุนายน ในปีปฏิทินใดภายหลังจากปีที่ห้า นับจากปีที่ความตกลงนี้เริ่มใช้บังคับ ในกรณีเช่นนั้น ความตกลงนี้จะสิ้นสุดผลบังคับ

- (ก) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ สำหรับเงินได้ในปฏิทินหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่มีการแจ้งให้ทราบการสิ้นสุดนั้น
- (ข) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากทุน สำหรับการชำระภาษีซึ่งต้องกระทำในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่มีการแจ้งให้ทราบการสิ้นสุดนั้น

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องเพื่อการนี้ได้ลงนามความตกลงนี้และได้ประทับตราไว้เป็นสำคัญ

ทำ ณ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่สิบห้า เดือนมีนาคม คริสต์ศักราชหนึ่งพันเก้าร้อยแปดสิบเอ็ด คู่กันเป็นสองฉบับ เป็นภาษาอังกฤษ

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

พลอากาศเอกสิทธิ เสวตศิลา

มอศตาร์ กุสุมา อัคมัดจา

(สิทธิ เสวตศิลา)

(ศจ. ดร. มอศตาร์ กุสุมา อัคมัดจา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

พินัยสาร

ในการลงนามความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้และเก็บจากทุน ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ได้ตกลงกันตามบทบัญญัติต่อไปนี้ ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงนี้

ตามข้อ 16 คำว่า "สมาชิกผู้หนึ่งของคณะกรรมการของบริษัท" จะรวมถึงบรรดากรรมการผู้จัดการ (anggota pengurus) และบรรดากรรมการควบคุมดูแล (anggota dewan komisaris) ของบริษัทอินโดนีเซีย

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องเพื่อการนี้ได้ลงนามในพินัยสารนี้

ทำ ณ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่สิบห้า เดือนมีนาคม คริสต์ศักราชหนึ่งพันเก้าร้อยแปดสิบเอ็ด คู่กันเป็นสองฉบับ เป็นภาษาอังกฤษ

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

พลอากาศเอกสิทธิ เสวตศิลา

มอศตาร์ กุสุมา อัคมัดจา

(สิทธิ เสวตศิลา)

(ศจ. ดร. มอศตาร์ กุสุมา อัคมัดจา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ